

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

20 april 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie

(met uitzondering van hoofdstuk III: Energie)

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij
en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de heer Karlos Callens**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijck, Frans Wymeersch;

mevrouw Hilde Crevits, de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege;

de heer Karlos Callens, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de dames Agnes Bruyninckx, Katleen Martens, de heer Felix Strackx, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer John Vrancken;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Frans Peeters, Jan Verfaillie;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille;

de heren Herman Lauwers, Jacky Maes, Ludo Sannen.

Toegevoegde leden:

de heer Rudi Daems;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

745 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement
- Nr. 3: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
- Nr. 4: In eerste lezing door de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie aangenomen artikelen van hoofdstuk III: Energie
- Nrs. 5 en 6: Amendementen
- Nr. 7: Aanvullend verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
- Nr. 8: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING	4
II. ALGEMENE BESPREKING	6
II.1. Standpunten en opmerkingen van de leden.....	6
II.2. Repliek van de minister.....	9
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	10
IV. EINDSTEMMING.....	17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed behandelde op 23 en 30 maart en 20 april 2006 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie.

Het hoofdstuk III: Energie werd behandeld in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nrs. 745/3 en 7*.

I. TOELICHTING

De heer *Kris Peeters*, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, geeft op 23 maart 2006 toelichting bij het ontwerp van decreet. Met het voorliggende verzameldecreet wil de Vlaamse Regering concrete oplossingen bieden aan diverse moeilijkheden en knelpunten.

Landinrichting

Inzake landinrichting wordt in hoofdstuk II het begrip ‘met één van deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden’ ingevoerd. Op die wijze wordt ingespeeld op de grote variatie die door ruimtelijke uitvoeringsplannen in de planvoorschriften is gebracht en waardoor niet meer eenduidig het landelijke gebied waar landinrichting kan gebeuren, kan worden aangeduid. Deze formulering komt met andere woorden tegemoet aan de variaties in de definities opgenomen in de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Energie

Het hoofdstuk III: Energie wordt behandeld in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

Private waterzuiveringsinstallaties

De artikelen 8 en 9 van hoofdstuk IV beogen een administratieve vereenvoudiging bij de aanleg van private waterzuiveringsinstallaties. De keuring wordt louter toevertrouwd aan de gemeentelijke ambtenaar. Uit de praktijkervaring met meer dan 2000 dossiers is

immers gebleken dat geen noemenswaardige problemen werden vastgesteld.

Milieuvergunning

Hoofdstuk V handelt over de milieuvergunningen. Door de decreetswijziging van 23 december 1993 is het begrip ‘bevoegde overheid’ niet meer eenduidig gedefinieerd in het milieuvergunningendecreet, maar afhankelijk gemaakt van het feit of de (hogere) overheid in beroep al dan niet bijzondere voorwaarden heeft opgelegd. Met de nu voorgestelde bepaling wil de minister terugkeren naar een eenduidige situatie: de bevoegde overheid is de overheid die in eerste aanleg bevoegd is.

Een tweede wijziging beoogt rechtszekerheid ten aanzien van de schorsende werking van een beroep ingesteld door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of adviesverlenende overheidsorganen. Vandaag is de duurtijd van de schorsing onbepaald en is er discussie over de vraag of de schorsing kan herleven wanneer de Raad van State een vergunning in beroep schorst. Er stellen zich dan grote problemen met het oog op het beantwoorden van de vraag naar de vergunningstoestand van de betrokken inrichtingen. De eenmalige vaste termijn gedurende dewelke er schorsende werking is, geeft de diverse instanties de tijd om zich over eventuele bewarende maatregelen te bezinnen.

Het artikel 12 heeft als bedoeling de pieken aan vergunningsaanvragen, die zouden optreden rond 2007 en 2011, te spreiden.

Natuurbehoud

Een eerste wijziging in hoofdstuk VI: Natuurbehoud houdt de mogelijkheid in dat een gemeente met een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) zou kunnen afwijken van de aangeduide grote eenheden natuur (GEN) op voorwaarde dat ze ruimte compenseert. Typevoorbeeld is volgens de minister de gemeente die een parking wil aanleggen aan de rand van een natuurgebied en die dit vandaag niet kan wegens ‘zonevreemd in natuurgebied in het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk)’.

Het artikel 14 wil recreatief medegebruik mogelijk maken in erkende natuureservaten. Vandaag stelt zich bijvoorbeeld het probleem dat de terreinbeheerende vereniging Natuurpunt geen passieve recreatie kan toestaan indien zij subsidies wil bekomen voor

een perceel in een erkend natuurreserveaat. Van dit soort beschotten wil de minister af: er is steeds meer behoefte aan mogelijkheden voor natuurbeleving. De artikelen 15, 16 en 17 zijn technische verbeteringen om het decreet Natuurbehoud volledig in overeenstemming te brengen met de Europese habitatrichtlijn.

Bos

Er is gebleken dat het bosdecreet een hinderpaal was om te starten met houtteelt met het oog op hernieuwbare energieproductie. Daarom bepaalt artikel 18 van het hoofdstuk VII: Bos dat korte omloopteelten niet als bos zoals bedoeld in het bosdecreet, worden beschouwd. Deze uitzondering wordt wel beperkt tot het agrarisch gebied op het gewestplan. Ook voor wissenteelt, die bij uitstek in vochtig gebied gebeurt, wordt in een uitzondering voorzien. Wissenteelt wordt hierbij opgevat als een uitzondering op de grienden welke een natuurlijk gebied zijn. Er wordt ook verduidelijkt dat de hakhoutbossen die niet onder de definitie van korte omloopteelt vallen, wel nog als bos worden beschouwd. Hakhoutbossen zijn immers een traditionele vorm van bos. Verduidelijking wordt ook gebracht aan het onderscheid tussen kerstbomenteelt en Picea-bossen, waarop het bosdecreet en de ontbossingsregeling van toepassing is. Herbebossing wordt ook vergemakkelijkt door de regel te laten wegvallen dat terreinen die de voorbije 50 jaar met bos bedekt waren niet in aanmerking komen.

Afvalstoffen

In hoofdstuk VIII wordt het afvalstoffendecreet aangepast om rekening te houden met het bodemsaneringsdecreet en het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (Vlarebo). Meer specifiek wordt de bepaling welke bodems niet onder het afvalstoffendecreet vallen, aangepast aan de regeling die is uitgewerkt in Vlarebo voor het gebruik van uitgegraven bodem. Het is immers niet de bedoeling om er a contrario van uit te gaan dat gronden die niet meer maagdelijk zijn en bijvoorbeeld slechts in industriegebied mogen gebruikt worden, als afval worden aangemerkt. Dit zou immers tot onoverzienbare consequenties leiden voor deze terreinen.

OC-ANB

Hoofdstuk IX betreft de oprichting van een eigen vermogen onder de benaming Ondersteunend Cen-

trum van het Agentschap voor Natuur en Bos (afgekort OC-ANB). Het Vlaams Parlement heeft reeds zijn instemming betuigd met de oprichting van een eigen vermogen bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) en bij het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). In het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid werd er immers voor geopteerd om uit zuinigheidsoverwegingen aan de drie agentschappen geen rechtspersoonlijkheid toe te kennen. Voor het personeel van agentschappen met rechtspersoonlijkheid dienen immers in belangrijke mate hogere sociale bijdragen betaald te worden. Het betrof de twee wetenschappelijke instellingen en het Agentschap voor Natuur en Bos. Deze agentschappen zouden in ruil een eigen vermogen krijgen, waardoor zij toch een aantal maatschappelijke opdrachten vlot kunnen invullen.

De decretale bepalingen die hier voorgesteld worden, sluiten, mits de nodige aanpassingen, aan bij wat werd uitgewerkt voor de beide andere eigen vermogens. Het eigen vermogen is vooral belangrijk omdat het toelaat aan het agentschap om Europese subsidies te ontvangen en rechtstreeks aan te wenden voor het beoogde project. Door middel van het eigen vermogen zal het ook mogelijk zijn de houtverkoop van de domeinbossen zelf te organiseren in plaats van via de federale diensten van de domeinen. Ook de dienstverlening naar gemeenten of andere openbare besturen in het kader van het beheer van natuurdomeinen zal veel vlotter kunnen georganiseerd worden, aangezien de inkomsten rechtstreeks kunnen ingezet worden om bijvoorbeeld het noodzakelijke personeel voor deze taken aan te werven.

Water

Via een aanpassing van het decreet integraal waterbeleid in het hoofdstuk X: Water wordt het mogelijk gemaakt het openbaar onderzoek over de bekkenbeheerplannen en de stroomgebiedbeheerplannen geïntegreerd te laten verlopen. Dit is volgens de minister zowel kostenbesparend als transparanter. Er wordt immers vastgesteld dat de openbare onderzoeken in het buitengebied zich in snel tempo opvolgen. De minister vreest dat een stortvloed aan openbare onderzoeken uiteindelijk niet tot een kwalitatief betere inspraak leidt.

VMW

Het decreet op de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) wordt in Hoofdstuk XI geactualiseerd. Enerzijds wordt de opdracht van de VMW

als een integrale watermaatschappij die ook verantwoordelijkheid opneemt ten aanzien van de zuivering van het geleverde drinkwater verankerd, anderzijds worden een aantal bepalingen van het decreet aangepast aan ondertussen doorgevoerde wijzigingen aan de boekhoudwetgeving. Er wordt ook decretaal de mogelijkheid geboden om aan de provinciale entiteiten de gewenste autonomie te geven. Op die manier kunnen deze entiteiten eigen rekeningen voeren en in hun prijszetting en vergoeding naar de gemeentelijke aandeelhouders rekening houden met de eigen kostenstructuur per provinciale entiteit.

II. ALGEMENE BESPREKING

De commissie hield op 30 maart 2006 een algemene bespreking over het ontwerp van decreet.

II.1. Standpunten en opmerkingen van de leden

Algemeen: verzameldecreet en administratieve vereenvoudiging

De heer *Karlos Callens* beoordeelt het ontwerp van decreet globaal positief omdat het diverse elementen van administratieve vereenvoudiging bevat. Hij vermeldt de vereenvoudiging inzake de adviesverlening bij private waterzuiveringsinstallaties, waar de overheid slechts één plaatsbezoek zal moeten uitvoeren en de burger maar één dossier zal moeten indienen. Inzake milieuvergunningen wordt de notie 'bevoegde overheid' verduidelijkt en vereenvoudigd en worden de beroepsmogelijkheden beter omschreven. Daardoor kan worden vermeden dat de termijnen worden overschreden en onwettelijke toestanden blijven bestaan.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* begrijpt dat tussentijdse wijzigingen aan decreten noodzakelijk zijn, maar vindt het voor de duidelijkheid van de decreetgeving geen goede zaak dat met verzameldecreten wordt gewerkt. Het gaat dan niet over de vereenvoudiging inzake private waterzuiveringsinstallaties, die Vlaamse Belang enkel kan toejuichen. Uit de initiatieven die minister Peeters reeds heeft genomen blijkt dat hij werk maakt van administratieve vereenvoudiging.

Het lid heeft wel bedenkingen bij de voorgestelde bepalingen inzake bodem in het afvalstoffendecreet.

De minister beloofde voor 2006 een nieuw bodemsaneringsdecreet en de vraag is of het aangewezen is nu via een verzameldecreet nog kleine wijzigingen aan te brengen. Samengevat kan volgens mevrouw Van den Eynde worden gesteld dat bepaalde voorgestelde wijzigingen verantwoordbaar zijn in een verzameldecreet, maar andere duiden eerder op een gemakkelijksoplossing.

Natuurbehoud

Wat betreft de afbakening van het VEN (Vlaams Ecologisch Netwerk), stelt de heer *Bart Martens* dat er op gewestelijk niveau nog een hele inhaalbeweging nodig is om het volledige natuurnetwerk af te bakken. Volgens het natuurdecreet moest deze afbakening einde 2002 reeds voltooid zijn. Het is duidelijk dat deze timing niet werd gehaald. Er is ook gekozen voor een andere benadering, een gelijktijdige afbakening van de verschillende openruimtestructuren in het buitengebied (agrarische, natuur- en bosstructuur). De doelstelling om 125.000 ha VEN te realiseren in de vorm van grote eenheden natuur die met elkaar verbonden worden in een netwerk, blijft echter overeind. De timing is opgeschoven omdat gebleken is dat de afbakening van de openruimtestructuren op het terrein toch een intensief overleg vergt.

Intussen kan ook worden vastgesteld dat bij de afbakening van de eerste fase van het VEN een aantal fouten zijn gebeurd. Vaak gaat het om fouten waarover geen discussie bestaat. In artikel 13 van het voorliggende verzameldecreet, dat artikel 17, §3, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu vervangt, wordt een soepelere procedure voorgesteld om grenscorrecties te kunnen doorvoeren. Het is niet aangewezen de gehele procedure van de afbakening van het VEN, met diverse beslissingen van de Vlaamse Regering en een nieuw Vlaams openbaar onderzoek, te moeten doorlopen om bepaalde fouten weg te werken. Het moet mogelijk zijn om op lokaal vlak, met een provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, grenscorrecties aan te brengen. De randvoorwaarden die in artikel 13 zijn opgenomen, garanderen volgens de heer Martens dat van de procedure geen misbruik wordt gemaakt om het VEN in te krimpen. Zo moet het wel degelijk om grenscorrecties gaan en moeten voorstellen voor schadebeperking en compenserende maatregelen worden gedaan. Bovendien moet er voorafgaand een bindend advies aan de administratie bevoegd voor het natuurbehoud worden gevraagd. De meer soepele procedure voor grenscor-

recties wordt overigens ingegeven door de vraag van de administratie bevoegd voor ruimtelijke ordening, die de problemen op het terrein vaststelde.

De heer Martens benadrukt tot slot dat de nu voorgestelde wijziging niet alleen misbruiken uitsluit maar ook het maatschappelijk draagvlak voor de afbakening van het VEN kan vergroten. Indien de fouten in de afbakening niet worden rechtgezet, zullen mensen zich nodeloos gaan ergeren aan het instrument, wat de verdere afbakening en uitwerking van het VEN niet ten goede zou komen. Het lid pleit dan ook voor het behoud van het artikel, aangezien het maatschappelijk draagvlak van het VEN erdoor wordt vergroot.

Mevrouw *Vera Dua* verwijst naar het zogenaamde bis-advies, dat de MiNa-Raad op 7 maart 2006 op eigen initiatief heeft uitgebracht. Het lid is tevreden dat deze adviesraad het initiatief heeft genomen om een tweede advies uit te brengen over dit ontwerp van decreet nadat er belangrijke bepalingen aan werden toegevoegd.

De MiNa-Raad is volgens het lid zeer negatief, zonet vernietigend over het ontworpen artikel 13. Er zijn dan ook twee goede argumenten om de versoepeling als gevaarlijk te bestempelen: de voorgestelde werkwijze betekent niet alleen een uitholling van de globale VEN-afbakeningen die tot stand gekomen zijn via een openbaar onderzoek, maar ook een flagrante schending van de hiërarchie van de planniveaus. De heer Martens mag dan al stellen dat het vooral gaat om grenscorrecties, doch de natuurbeweging is gealarmeerd en vreest dat ook campings en dergelijke door deze bepaling kunnen worden geregulariseerd. De eerste toepassing zal misschien loutere grenscorrecties betreffen, maar mevrouw Dua vreest dat daarmee de deur wordt geopend voor een ruimere interpretatie en toepassing en dus voor het 'ontvennen' (het uit de afbakening halen) van hele percelen en gebieden.

Een ander belangrijk, meer principieel bezwaar is volgens mevrouw Dua dat de hiërarchie van de planniveaus door de voorgestelde wijziging wordt onderuit gehaald. Een plan van lagere orde kan principieel gezien geen wijzigingen doorvoeren aan een plan van een hogere orde. Door dit principe hier te verlaten, maakt de Vlaamse Regering een belangrijke bocht. Dit kan een precedent zijn voor andere bestemmingen en andere procedures. Er zullen altijd wel argumenten voor worden gevonden, zoals het vergroten

van het maatschappelijk draagvlak, maar volgens het lid betreft het een ernstige ingreep op de bestaande plannuhiërarchie. Ook de MiNa-Raad tilt hier zwaar aan.

Zoals ook door de MiNa-Raad wordt aangehaald, zijn de randvoorwaarden complex en onduidelijk geformuleerd.

Stel dat een gemeente bedenkingen heeft bij de afbakening van het VEN en een correctie, in de zin van het uit de afbakening halen van een gebied, voorstelt in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat wordt voor advies aan de administratie bevoegd voor het natuurbehoud voorgelegd. Het advies zou bindend zijn, hoewel het lid zich pleidooien meent te herinneren voor de afschaffing van dergelijke bindende adviezen van de administratie in het kader van het proces Beter Bestuurlijk Beleid. Wanneer de ambtenaar van natuurbehoud, ondanks mogelijke druk, een negatief advies geeft, kan het betrokken college van burgemeester en schepenen tegen dat advies echter nog beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering. Het bindend karakter van het advies is in die zin dus blijkbaar ook relatief.

Indien het advies positief is, maar de inwoners van de gemeente of de lokale natuurbeweging gaan niet akkoord met de voorgestelde 'ontvenning', wat zijn dan hun beroepsmogelijkheden? Dat niet in deze mogelijkheid is voorzien, is voor het lid een bijkomende reden om de voorgestelde bepalingen af te wijzen.

Mevrouw Dua verwijst naar het amendement dat ze samen met de heer Rudi Daems zal indienen en dat ertoe strekt het artikel 13 te schrappen. Het is volgens het lid een slechte decretale bepaling, die eens te meer aantoonde dat de huidige Vlaamse Regering het natuurbeleid aan het terugschroeven is. Het negatieve advies van de MiNa-Raad en de vernietigende kritieken van Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu indachtig, vraagt het lid deze bepaling uit het ontwerp van decreet te halen. Indien dit niet gebeurt, zal Groen! aandachtig de toepassing van dit artikel opvolgen.

De heer *Patrick Lachaert* zegt het een aberratie te vinden dat een gemeente voor een buisleiding van 50 meter, die één meter ver in natuurgebied zou komen te liggen, een zeer zware procedure moet volgen, inclusief het opstellen van een milieueffectenrapport. Indien de voorgestelde wijziging toelaat om op een

soepele wijze dergelijke correcties aan te brengen, is het volgens het lid een goede bepaling.

De heer *Erik Matthijs* sluit zich aan bij de tussenkomsten van de heren Martens en Lachaert. Voor de afbakening van de eerste fase van het VEN werden kaarten gehanteerd met als schaal 1 op 25.000 en werd een dikke scheidingslijn op de kaarten getekend. Op het terrein en voor het lokale niveau was de afbakening vaak erg onduidelijk, zeker op perceelsniveau. Kleine correcties zijn nu inderdaad nodig om bestaande anomalieën recht te zetten. De bedoeling is niet om nu hele gebieden te gaan 'ontvennen' zoals mevrouw Dua laat uitschijnen, maar wel om de punten op de i te zetten.

De heer *Frans Wymeersch* kan mevrouw Dua bijtreden wanneer ze stelt dat de voorgestelde wijziging een ommekeer betekent ten aanzien van het natuurbeleid dat de vorige jaren werd gevoerd. In de vorige legislatuur werd volgens het lid uitgegaan van een utopisch ideaalbeeld en van een centralistisch milieubeleid. De nu voorgestelde regeling, hoewel ze voor Vlaams Belang nog niet ver genoeg gaat, getuigt volgens de heer Wymeersch eerder van gezond pragmatisme en van een realistisch milieubeleid.

De heer Martens verwees naar de vertraging opgelopen inzake de realisatie van het VEN, die zou te wijten zijn aan de nagestreefde gelijktijdigheid van de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur. De heer Wymeersch wil echter herinneren aan de aangekondigde inhaalbeweging inzake de afbakening van de agrarische structuur, die volgens het lid nog niet werd voltooid. Voor Vlaams Belang moet op de inhaalbeweging worden gewacht vooraleer van een verdere afbakening van het VEN sprake kan zijn.

Dat er in de VEN-gebieden op het terrein heel wat problemen zijn, blijkt volgens het lid uit de vele persberichten en de vragen om uitleg, onder meer over het belemmeren van de hengelsport in het VEN (*Hand. VI. Parl. 2005-06, nr. C189*). Volgens de heer Wymeersch werd daar in het utopische beleidsmodel, bij de eerste afbakening, onvoldoende rekening mee gehouden. Groen! stelt dat in Vlaanderen de biodiversiteit onder druk staat en dat onvoldoende areaal beschermd natuurgebied is afgebakend in vergelijking met de buurlanden. Vlaanderen kan echter niet zomaar worden vergeleken met de omringende landen. Inhaalbewegingen kunnen worden nagestreefd, maar de beperkingen van de Vlaamse ruimte moeten worden aanvaard. Naast de biodiversiteit, staat

ook de diversiteit in het sociale weefsel onder druk. Vandaag en in de toekomst moet de overheid daar rekening mee houden, ook in het uitstippelen van het milieu- en natuurbeleid.

Hoewel nog onvoldoende vergaand, kan het Vlaams Belang de voorgestelde bepaling dus steunen als een eerste stap in de richting van een trendbreuk.

De heer *Karlos Callens* stelt dat het standpunt van mevrouw Dua inzake de grenscorrecties bij grote eenheden natuur van wantrouwen getuigt ten aanzien van de lokale besturen. Groen! lijkt enkel heil te verwachten van beslissingen die op gewestelijk niveau worden genomen. De lokale besturen zijn in die optiek enkel geïnteresseerd in het regelen van allerlei zaakjes. De heer Callens meent daarentegen dat de lokale besturen op een eerlijke manier met hun bevoegdheid kunnen omgaan. Het heeft volgens het lid geen zin om zware en langdurige procedures op te leggen voor het oplossen van kleine problemen, zoals de buisleiding waarover de heer Lachaert sprak. In de meeste gevallen zal het gaan over ingrepen die strikt noodzakelijk zijn voor de inwoners en de gemeente.

Ook de heer Callens verwijst naar problemen die hengelaars ondervinden om in VEN-gebieden te mogen blijven vissen, ook al gaat het om zeer oude visputten. Ook de hengelaars zijn goedmenende natuurliehebbers en het lid pleit ervoor de mogelijkheden om te vissen maximaal te behouden.

De heer *Jos Bex* vindt het op zich een goede zaak dat in de commissie wordt gewaarschuwd voor mogelijke ontsporingen als gevolg van de voorgestelde wijzigingen. Het beleid dat door de Vlaamse Regering en de meerderheid wordt gevoerd, is echter anders dan de heer Wymeersch wil laten uitschijnen. Het lid pleit voor realisme maar waarschuwt voor slogantaal en een te simpele benadering.

Bos

Mevrouw *Vera Dua* verwijst naar de definities van ontbossing, bebossing en herbebossing, waarover een bijna filosofische discussie kan worden gevoerd. Het lid heeft begrip voor de wijzigingen die in het ontwerp van decreet zijn opgenomen. De historische context is echter belangrijk. Toen het bosdecreet werd goedgekeurd in 1990 werd het als een zeer vooruitstrevend decreet beschouwd. Eén van de elementen daarvan, ook in internationale bosbouwmiddens druk bespro-

ken, was de hoge bescherming die aan bos werd geboden. In het huidige decreet staat bebossing nog omschreven als “bezetting met bos, door menselijke ingreep of spontaan, van een oppervlakte, sinds vijftig jaar niet meer met bos bezet”. De bedoeling was om op die manier maximale bescherming aan het bos te bieden en te vermijden dat het opnieuw aanplanten van de terreinen van gekapte bossen, na verloop van tijd, als nieuwe of compenserende bebossing zouden worden voorgesteld.

Het voorliggende ontwerp van decreet stelt voor de voorwaarde uit de definitie te schrappen dat er de afgelopen vijftig jaar geen bos mag gestaan hebben om van ‘bebossing’ te kunnen spreken. Het argument dat wordt gebruikt is dat deze voorwaarde te rigide is om compenserende bebossing mogelijk te maken. Mevrouw Dua begrijpt dat het niet steeds evident is om in Vlaanderen ruimte te vinden om te bebossen.

Wanneer echter een kapmachtiging wordt gegeven met als voorwaarde de herbebossing van een perceel en daaraan geen gevolg wordt gegeven, is deze overtreding volgens het lid geen voortdurend misdrijf en verjaart de inbreuk na vijf jaar, tenzij in kwetsbare gebieden. Het lid geeft het voorbeeld van een terrein van 1 hectare aangeplant met populieren. Na het verkrijgen van een kapvergunning en het kappen van de bomen, wordt geen gevolg gegeven aan de in de vergunning opgelegde voorwaarde om op dit terrein opnieuw bos aan te planten en verhindert de eigenaar dat er spontane bebossing ontstaat. Veronderstel dat de administratie dit niet heeft opgemerkt of wel heeft opgemerkt en een proces-verbaal heeft opgemaakt dat zonder gevolg blijft, komt het terrein na vijf jaar in aanmerking voor compenserende bebossing. Volgens het lid is de administratie zich bewust van dit gevaar, maar ervaart ze het tekort aan terreinen voor compenserende bebossing als problematisch. Mevrouw Dua heeft dus begrip voor de versoepeling, maar benadrukt dat grote waakzaamheid aan de dag moet worden gelegd om te vermijden dat de compensatie wordt uitgehold.

De heer *Karlos Callens* steunt de voorgestelde wijzigingen aan het bosdecreet omdat ze een tegemoetkoming betekenen aan de vraag van de landbouwsector. De commissie zou verheugd moeten zijn dat er nog landbouwers zijn die hectaren bos willen aanplanten, ook al is het de bedoeling om de opbrengst op relatief korte tijd te oogsten.

OC-ANB

Volgens de heer *Karlos Callens* moet men zich afvragen wat het praktische nut is van de voorgestelde oprichting van een eigen vermogen onder de benaming Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos. De memorie van toelichting lijkt hier zelf aan te twijfelen aangezien op bladzijde 19 wordt gesteld dat “de toekomst zal uitwijzen in welke niche het OC-ANB de belangrijkste maatschappelijke meerwaarde kan opbrengen”. Er wordt ook van uit gegaan dat een permanente evolutie van dit instituut noodzakelijk is, maar het kan volgens het lid niet de bedoeling zijn dat het agentschap een soort ‘vzw Natuurpunt’-bis wordt.

Water

Mevrouw *Vera Dua* stelt vast dat de timing voor de vaststelling en bekendmaking van de bekken- en deelbekkenbeheerplannen in het ontwerp van decreet wordt verschoven naar einde 2007. Groen! neemt akte van dit uitstel, waarvoor er wellicht redenen zullen zijn. De fractie moest reeds eerder vaststellen dat de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid enorme vertraging oploopt. Belangrijke maatregelen laten op zich wachten. Het Rubiconfonds, een belangrijk instrument voor de uitvoering van het integraal waterbeleid, bevat nog steeds geen middelen.

De heer *Patrick Lachaert* repliceert dat op het lokale niveau en uit de beslissingen van de gemeenteraden blijkt dat het decreet integraal waterbeleid wel degelijk wordt uitgevoerd, zelfs op het niveau van de deelbekkens. Bij de opstelling en goedkeuring van het decreet was reeds duidelijk dat het niet altijd eenvoudig zou zijn, maar het lid wil met klem tegenspreken dat het decreet op het terrein niet wordt uitgevoerd.

II.2. Repliek van de minister

Minister *Kris Peeters* noteert dat er diverse positieve opmerkingen waren van commissieleden. De minister kan verder bevestigen dat het beleid andere accenten legt, wat logisch is omdat er ook andere uitgangspunten worden gehanteerd.

In antwoord op de opmerking van mevrouw Van den Eynde over het bodemsaneringsdecreet, stelt de

minister dat het luik bodemsanering uit het definitieve ontwerp van decreet werd gehaald na de opmerkingen van de SERV en de MiNa-Raad. Enkel artikel 20, dat in de tekst van het afvalstoffendecreet een duidelijke scheiding beoogt te maken tussen afval en uitgegraven bodem, bleef behouden. De minister hoopt dat de commissie snel de wijzigingen aan het bodemsaneringsdecreet kan bespreken.

Wat betreft de wijzigingen van het decreet natuurbehoud (artikel 13 en volgende) sluit de minister zich aan bij de tussenkomst van de heer Martens over de mogelijke correcties aan de afbakeningen van VEN-gebieden en de randvoorwaarden die daaraan verbonden zijn. De gegeven voorbeelden tonen aan dat de voorgestelde maatregel een oplossing kan bieden voor een aantal praktische knelpunten, zonder dat moet worden gevreesd voor een verlies aan biodiversiteit. De minister laat verder opmerken dat, indien de lokale besturen voorstellen om gronden uit de afbakening te halen, de voorontwerpen van uitvoeringsplannen voorstellen voor schadebeperkende en compenserende maatregelen moeten bevatten. Indien het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud wordt betwist door het betrokken gemeentebestuur of de bestendige deputatie, is het uiteindelijk de Vlaamse Regering die daarover een uitspraak doet. De minister vindt de voorgestelde bepaling een evenwichtige procedure die geen afbreuk doet aan de doelstellingen inzake de realisatie van het Vlaamse Ecologisch Netwerk.

De minister gaat ervan uit dat de administratie de uitvoering van het bosdecreet goed opvolgt en vindt het voorbeeld van mevrouw Dua daarom vergezocht. Indien dat niet zo zou zijn, is het nog altijd de opdracht van de minister om toe te zien op de werking van zijn administratie en heeft ook het parlement de taak de uitvoerende macht te controleren.

Inzake de oprichting van een eigen vermogen onder de benaming Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos en de bedenkingen van de heer Callens, verwijst de minister naar de toelichting. Het eigen vermogen is vooral belangrijk omdat het toelaat aan het agentschap om Europese subsidies te ontvangen en rechtstreeks aan te wenden voor de beoogde projecten. Ook de houtverkoop en de dienstverlening naar gemeenten of andere openbare besturen in het kader van het beheer van natuurdomeinen zal veel vlotter kunnen georganiseerd worden. Het is dus geenszins de bedoeling een tweede vzw Natuurpunt te creëren.

Minister Peeters sluit zich ook aan bij de opmerking dat de lokale besturen wel degelijk werk maken van de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid, ook al wordt de planning voor de vaststelling en bekendmaking van de bekken- en deelbekkenbeheerplannen in de tijd verschoven. De planning nu toch versneld doorvoeren, zou botsen met de vereiste om degelijke openbare onderzoeken te houden en om kwalitatief goed werk te leveren.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De commissie Leefmilieu hield de artikelsgewijze bespreking op 20 april 2006. De in de commissie besproken amendementen zijn opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nrs. 745/6 en 8.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 15 stemmen.

HOOFDSTUK II

Bepaling Landinrichting

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Energie

Het Hoofdstuk III: Energie werd besproken in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en maakte daar het voorwerp uit van een tweede lezing. Het verslag is opgenomen in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nrs. 745/ 3 en 7. Het aannemen van amendementen die ertoe strekken twee nieuwe artikelen toe te voegen heeft een vernummering van de volgende artikelen van het ontwerp van decreet tot gevolg.

HOOFDSTUK IV

Private Waterzuiveringsinstallaties

Artikelen 8 en 9

(vernummerde artikelen 10 en 11)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden ze vernummerd in de artikelen 10 en 11.

HOOFDSTUK V

Milieuvergunning

Artikel 9bis

(nieuw artikel 12)

Amendement nr. 9 van de heren Bart Martens, Patrick Lachaert en Erik Matthijs strekt ertoe in het hoofdstuk V: Milieuvergunning een artikel 9bis in te voegen, dat artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning vervangt (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/8*).

Volgens de heer *Bart Martens* willen de indieners een onduidelijkheid wegwerken die nog bestaat inzake de koppeling van milieuvergunning enerzijds en bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning anderzijds. De voorgestelde tekst beoogt concreet artikel 5 van het milieuvergunningendecreet in overeenstemming te brengen met artikel 56 van Vlarem I (Vlaamse reglement betreffende milieuvergunningen). De bouwvergunning of stedenbouwkundige vergunning (voor bouwwerken) is geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend. Het woord “definitief” ontbrak in artikel 5 van het decreet betreffende de milieuvergunning. Dit gaf aanleiding tot rechtsonzekerheid aangezien Vlarem I de schorsing van de bouwvergunning wel koppelt aan het verkrijgen van een ‘definitieve’ milieuvergunning.

Tegelijkertijd wordt het begrip ‘definitieve milieuvergunning’ gedefinieerd. Een milieuvergunning wordt geacht definitief te zijn wanneer er geen beroep bij een vergunningverlenende overheid meer mogelijk is

en de termijn voor indiening van een beroepsprocedure met vordering tot schorsing en/of vernietiging bij de Raad van State is verstreken. De dag na het verstrijken van die termijn wordt de vergunning beschouwd als definitief verleend. Een uitzondering hierop geldt indien binnen die termijn een verzoek tot schorsing werd ingediend. In dat geval wordt de milieuvergunning beschouwd als definitief verleend vanaf de afwijzing van de vordering tot schorsing.

Bedoeling van de gewijzigde eerste paragraaf van artikel 5 is dus om de rechtsonzekerheid weg te werken die het gevolg is van de onduidelijkheid omtrent het begrip ‘definitief verleend’. Daarbij wordt ervoor geopteerd om – in geval van procedures bij de Raad van State – de beslissing af te wachten ten aanzien van het verzoek tot schorsing. Daardoor kan voorkomen worden dat inrichtingen die naast een milieuvergunning ook een stedenbouwkundige vergunning vereisen en die een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren voor direct belanghebbenden, zouden opgetrokken worden en nadien toch geen vergunning krijgen. Zulke omstandigheden kunnen leiden tot een belangrijke kapitaalsvernietiging of tot een situatie van voldongen feiten, die de vergunningverlenende overheid nadien aanzet tot een nieuwe onoordeelkundige beslissing. Indien enkel een verzoek tot vernietiging is ingediend of het verzoek tot schorsing is afgewezen, zijn de maatschappelijke consequenties kleiner, gezien het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Een tweede bedoeling van het amendement is de verouderde formulering van dit artikel aan te passen aan de nieuwe terminologie van het decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, waarin de term ‘stedenbouwkundige vergunning’ wordt gehanteerd.

Het amendement nr. 9 wordt aangenomen met 15 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel 12.

Artikel 10

(vernummerd artikel 13)

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt het vernummerd in artikel 13.

Artikel 10bis

(vernummerd artikel 14)

Amendement nr. 10 voorgesteld door de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 745/8).

De heer *Rudi Daems* geeft toelichting bij het voorstel tot schrapping. Het lid laat vooreerst opmerken dat de MiNa-Raad in zijn advies geen opmerkingen maakt bij het hoofdstuk Milieuvergunning. De reden is wellicht dat de raad op 15 september 2005 reeds een advies uitbracht over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat betreft de schorsende werking van beroepen bedoeld in artikel 23 van hetzelfde decreet. De bepalingen die nu in het voorliggende ontwerp van verzameldecreet zijn opgenomen, lijken het lid eerder een compromis te zijn tussen enerzijds de wens van het bedrijfsleven om niet meer met schorsende beroepen te werken en anderzijds de wens van alle andere maatschappelijke actoren vertegenwoordigd in de MiNa-Raad, inbegrepen de vertegenwoordigers van de steden en gemeenten, om de beoogde wijziging aan het milieuvergunningendecreet niet door te voeren.

Het is volgens de heer Daems op zich positief dat naar een compromis werd gezocht, maar de nu voorgestelde bepaling is geen voorbeeld van een vereenvoudiging. Deze complexe regeling verhoogt de kans op procedurefouten. De Raad van State kan de beslissing om een vergunning te verlenen al dan niet schorsen vooraleer een uitspraak ten gronde te doen en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er zijn dus diverse scenario's mogelijk naargelang de periode om een beroep en een verzoek tot schorsing bij de Raad van State in te stellen nog loopt. De argumenten waarmee de MiNa-Raad in het advies van 15 september 2005 aantoonde dat de voorgestelde regeling de rechtsonzekerheid voor de bedrijven niet wegneemt, gelden volgens het lid nog steeds.

Namens de *minister* wordt geantwoord dat de tekst in het voorliggende ontwerp van verzameldecreet inderdaad afwijkt van de tekst die eerder in het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieu-

vergunning, wat betreft de schorsende werking van beroepen bedoeld in artikel 23 van hetzelfde decreet, was opgenomen en waarover de MiNa-Raad eerder advies uitbracht. De nu voorgestelde tekst is echter een verduidelijking omdat wordt uitgeklaard hoe lang de schorsende werking van een beroep loopt en of de schorsende werking van een beroep ingediend door de gouverneur of het college van burgemeester en schepenen al dan niet herleeft na een uitspraak van de Raad van State. Er is juridische betwisting over het gevolg van een beslissing van de Raad van State (vaak na 2 of 3 jaar genomen) om de beslissing van de minister over een beroepsdossier te vernietigen. Volgens sommige juristen herleeft de beslissing in eerste aanleg met inbegrip van de schorsende werking van het schorsende beroep; volgens andere juristen herleeft de beslissing in eerste aanleg zonder de schorsende werking van het schorsende beroep.

Hierdoor kan rechtsonzekerheid ontstaan bij de bedrijven die een vergunning, of in vele gevallen een nieuwe vergunning, hebben aangevraagd. Die rechtsonzekerheid kan bijvoorbeeld bestaan bij een producerend bedrijf omdat de oude vergunning verlopen is op het ogenblik van de uitspraak van Raad van State en de nieuwe vergunning door het herleven van het schorsend beroep wordt geschorst. Er wordt doorgaans aangenomen dat de schorsende werking wordt gestaakt door de beslissing van de minister over een beroepsdossier, maar dit was niet duidelijk bepaald. Het is de bedoeling van de nu voorgestelde tekst om de schorsende werking te beperken in de tijd. De termijn (150 kalenderdagen) is zo gekozen dat de schorsing niet meer kan herleven. Bij vernietiging door de Raad van State kan dus de vergunning in eerste aanleg herleven en beschikken de bestendige deputatie of de minister over de termijn om een nieuwe beslissing te nemen.

De heer *Rudi Daems* vraagt of er geen meer eenvoudige oplossing voor dit interpretatieprobleem kan worden gevonden. Een bedrijf kan bijvoorbeeld in beroep van de minister een vergunning krijgen voor een inrichting, vergunning die door de bestendige deputatie was geweigerd. Na 150 dagen kan het bedrijf de vergunning aanwenden, waarna de vergunning echter nog altijd kan worden geschorst door de Raad van State wanneer een derde daarom verzoekt.

Namens de *minister* wordt geantwoord dat een functionerende inrichting inderdaad verder kan blijven werken. Indien het een nieuwe inrichting betreft, waarbij er sprake is van een koppeling met de bouw-

vergunning, kan die echter pas starten wanneer de Raad van State zich heeft uitgesproken over het verzoek tot schorsing, zoals voorgesteld door amendement nr. 9 van de heren Martens, Lachaert en Matthijs betreffende artikel 9bis (nieuw artikel 12).

Het amendement nr. 10 wordt verworpen met 15 stemmen.

Het artikel 10bis wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel vernummerd in 14.

Artikel 10ter

(vernummerd artikel 15)

Amendement nr. 11 voorgesteld door de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/8*).

De heer *Rudi Daems* zegt ernstige bedenkingen te hebben bij het voorstel van de Vlaamse Regering om de bepalingen in het voorgaande artikel ook te laten gelden voor lopende beroepsdossiers. Op die manier rijst het sterke vermoeden dat een regeling moet worden getroffen voor een specifiek lopend dossier.

Het amendement nr. 11 wordt verworpen met 15 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel vernummerd in 15.

Artikelen 11 en 12

(vernummerde artikelen 16 en 17)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden deze artikelen vernummerd in 16 en 17.

HOOFDSTUK VI

Natuurbehoud

Artikel 13

(vernummerd artikel 18)

Amendement nr. 3 van mevrouw Vera Dua en de heer Rudi Daems strekt ertoe artikel 13 te schrappen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/6*).

Artikel 13 beoogt volgens mevrouw *Vera Dua* een belangrijke wijziging van het natuurdecreet, waarbij via een gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan een VEN-afbakening van bepaalde natuurgebieden kan ongedaan gemaakt worden (zie algemene bespreking). In een afzonderlijk advies van de MiNa-Raad wordt volgens de indieners van het amendement scherp uitgehaald naar deze werkwijze omdat ze enerzijds een uitholling betekent van de globale VEN-afbakeningen die tot stand gekomen zijn via openbaar onderzoek en anderzijds omdat ze een flagrante schending inhoudt van de hiërarchie van de planniveaus.

Het is voor mevrouw Dua duidelijk dat door deze nieuwe werkwijze de Vlaamse Regering bewijst dat zij de afbakening van natuurgebieden wil terugschroeven. Dit is voor het lid onaanvaardbaar: de biodiversiteit in Vlaanderen staat sterk onder druk en het areaal beschermd natuurgebied is nog altijd ruim onvoldoende in vergelijking met dat van de buurlanden.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 15 stemmen.

Artikel 13 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit vernummerd in artikel 18.

Artikelen 14 tot 17

(vernummerde artikelen 19 tot 22)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt deze vernummerd in artikelen 19 tot 22.

HOOFDSTUK VII

Bos

Artikelen 18 en 19

(vernummerde artikelen 23 en 24)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt deze vernummerd in artikelen 23 en 24.

Artikelen 19bis en 19ter

(nieuwe artikelen 25 en 26)

Amendement nr. 4 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs en Patrick Lachaert strekt ertoe een artikel 19bis en 19ter in te voegen.

Het nieuwe artikel 19bis beoogt een wijziging van het artikel 41quater, §4, van het bosdecreet. Door de voorgestelde bepaling kan de Vlaamse Regering volgens de heer *Erik Matthijs* nadere regels bepalen voor het opmaken, bijhouden en uitvoeren van de inventaris van alle bossen gelegen in het Vlaamse Gewest, evenals voor de bekendmaking van de in deze inventarissen verzamelde gegevens. Om een overzicht te houden over de eigendomsoverdracht bij bosbeheerders is een koppeling van een goede bosdatabank met een gedigitaliseerd kadaster de beste oplossing, maar dit zal pas over enkele jaren gerealiseerd zijn. Door de voorgestelde wijziging kan de Vlaamse Regering aan een dergelijke databank een zekere rechtsgeldigheid geven.

Het nieuwe artikel 19ter vervangt de tekst van artikel 91 van het bosdecreet. De huidige versie van artikel 91 van het bosdecreet blijkt niet het beoogde effect te hebben. In overleg met de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat (KFBN) wordt een alternatieve tekst voorgesteld, waarbij afgestapt wordt van de zeer ingrijpende strafbepaling. Bij het herschrijven van artikel 91 is volgens de heer *Matthijs* getracht een evenwicht te vinden tussen enerzijds het inbouwen van de grootste mogelijke zekerheid dat er bij

overdracht van boseigendommen geen gevaar is voor ontbossing en anderzijds de haalbaarheid voor de afdeling Bos en Groen om de dossiers op te volgen.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikelen 25 en 26.

HOOFDSTUK VIII

Afvalstoffen

Artikel 20

(vernummerd artikel 27)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit vernummerd in artikel 27.

Artikelen 20bis en 20ter

(nieuwe artikelen 28 en 29)

Amendement nr. 5 van de heren Bart Martens, Erik Matthijs en Patrick Lachaert strekt ertoe een artikel 20bis en 20ter in te voegen.

Artikel 20bis voegt aan artikel 10.3.4., §4, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid een zin toe. Daarin staat dat de Vlaamse Regering de voorwaarden bepaalt en de procedure voor de erkenning van de laboratoria. Artikel 20ter bepaalt dat artikel 20bis uitwerking heeft met ingang van 1 april 2006.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat artikel 13 van het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tot aanvulling ervan met een titel Agentschappen en tot wijziging van diverse andere wetten en decreten, dat in werking treedt op 1 april 2006, het vroegere artikel 40, §3, van het afvalstoffendecreet opheft. In dit artikel was de rechtsgrond opgenomen waardoor de Vlaamse Regering nadere regels kon vaststellen inzake de voorwaarden en de procedure van erkenning van de laboratoria die

erkend moeten worden om analyses op afvalstoffen te kunnen uitvoeren. Deze nadere regels zijn terug te vinden in hoofdstuk 7 van het Vlarea (Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer).

In het artikel 10.3.4, §4, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieu-beleid werden met ingang van 1 april 2006 wel allerlei bepalingen met betrekking tot erkende laboratoria opgenomen, maar de rechtsgrond die aanwezig was in het afvalstoffendecreet ontbreekt. Om te vermijden dat met ingang van 1 april 2006 geen rechtsgrond meer aanwezig zou zijn voor hoofdstuk 7 van Vlarea wordt het artikel gewijzigd zodat deze rechtsgrond opnieuw wordt ingevoerd met terugwerkende kracht tot 1 april 2006, waardoor er geen juridisch vacuüm ontstaat.

Het amendement nr. 5 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden dit de artikelen 28 en 29.

HOOFDSTUK IX

Eigen Vermogen onder de benaming Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos

Artikelen 21 tot 31

(vernummerde artikelen 30 tot 40)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden ze vernummerd in de artikelen 30 tot 40.

HOOFDSTUK X

Water

Artikel 32

(vernummerd artikel 41)

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel vernummerd in artikel 41.

Een reeks amendementen ingediend door de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs en Bart Martens op 30 maart en 20 april 2006 strekken ertoe in het hoofdstuk Water nieuwe artikelen in te voegen na artikel 32 (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nrs. 745/6 en 8*).

Artikelen 32bis en 32ter

(nieuwe artikelen 42 en 43)

Amendement nr. 12 van de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs en Bart Martens, ingediend op 20 april 2006 (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 745/8*), strekt ertoe de nieuwe artikelen 32bis en 32ter in te voegen.

Het nieuwe artikel 32bis voegt aan artikel 32septies, §4, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging een lid toe.

De heer *Erik Matthijs* licht toe dat het een bepaling betreft die verkeerdelijk in artikel 35ter van de wet werd ingevoegd door het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 en die nu op de juiste plaats wordt gezet. Bovendien wordt een koppeling gelegd met de milieuvergunning waarin bepalingen in verband met het afvalwater kunnen opgenomen zijn.

Artikel 32ter betreft de tegenhanger van de verplaatsing, dus de schrapping van de bedoelde paragraaf in artikel 35ter, §2, van de wet van 26 maart 1971.

Amendement nr. 12 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden dit de artikelen 42 en 43.

Artikel 32bis

(nieuw artikel 44)

Amendement nr. 6 van de heren Martens, Matthijs en Lachaert, ingediend op 30 maart 2006, strekt er eveneens toe een artikel 32bis in te voegen (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 745/6*). Het voorgestelde artikel vervangt de tekst van artikel 35quinquies, §1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat dit amendement de foutieve tekst verbetert van artikel 35quinquies, §1, ingevoerd door artikel 49 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006. Bij de aanpassing werd een gedeelte van de tekst van §1 ten onrechte niet opgenomen. Om te verhinderen dat dit gevolgen zou hebben voor de heffingsberekening van 2006 wordt deze vergissing met terugwerkende kracht rechtgezet.

Amendement nr. 6 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel 44.

Artikel 32ter

(nieuw artikel 45)

Amendement nr. 7 van de heren Martens, Matthijs en Lachaert, ingediend op 30 maart 2006 (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/6*), strekt ertoe een nieuw artikel 32ter in te voegen dat artikel 28decies, §1, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer vervangt.

De heer *Erik Matthijs* licht toe dat de inkohiering van de heffing op de waterverontreiniging en van de heffing op de winning van grondwater omwille van de administratieve vereenvoudiging gelijktijdig wordt uitgevoerd. Het gevolg hiervan is dat de heffingen door middel van één aanslagbiljet aan de betrokken heffingsplichtigen worden betekend. De voorgestelde wijziging heeft tot doel de termijn voor het inkohieren van de heffing op de waterverontreiniging en de termijn voor het inkohieren van de heffing op de grondwaterwinning op elkaar af te stemmen.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel 45.

Artikel 32quater

(nieuw artikel 46)

Amendement nr. 13 van de heren Lachaert, Matthijs en Martens, ingediend op 20 april 2006, strekt er toe

een nieuw artikel 32quater toe te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/8*). De voorgestelde tekst voegt een lid toe aan de overgangsbepaling in artikel 79 van het decreet van 24 december 2004 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005, laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006.

De heer *Erik Matthijs* verduidelijkt dat het eind 2005 ingevoerde stelsel om de door bedrijven betaalde vergoeding bij contracten met een zuiveringsmaatschappij of bijdragen betaald aan een drinkwatermaatschappij af te houden van de verschuldigde heffing, niet kan worden toegepast voor het heffingsjaar 2005, omdat geen gebruik kan worden gemaakt van de referentieverbruiken van 2005 om de aftrek te berekenen.

Daarom wordt voorgesteld om als overgangsmaatregel aan de heffingsplichtigen toe te laten om een theoretische bijdrage in mindering te laten brengen van de heffing berekend voor heffingsjaar 2005, zodat zij voor dat heffingsjaar niet worden geconfronteerd met de betaling van de bijdrage aan de drinkwatermaatschappij én de betaling van de volledige heffing aan de Vlaamse Milieumaatschappij. Deze theoretische bijdrage wordt berekend op basis van het in 2004 gefactureerde drinkwaterverbruik, rekening houdend met de commerciële korting die aan sommige bedrijven werd toegestaan.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel 46.

HOOFDSTUK XI

Vlaamse Maatschappij voor watervoorziening

Artikelen 33 tot 39

(vernummerde artikelen 47 tot 53)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden ze vernummerd in de artikelen 47 tot 53.

Artikel 39bis

(nieuw artikel 53)

Amendement nr. 8 van de heren Martens, Matthijs en Lachaert strekt ertoe een nieuw artikel 39bis in te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/6*).

De heer *Erik Matthijs* licht toe dat de voorgestelde bepaling duidelijkheid wil scheppen over het boekhoudkundige statuut van minstens reeds een gedeelte van de middelen die in het verleden door de Belgische staat ter beschikking werden gesteld van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen (NMDW) en die bij de regionalisering van de Maatschappij aan het Vlaamse Gewest werden toegewezen.

Bepaalde van die middelen werden, conform een historische situatie, als maatschappelijk kapitaal geboekt. In ruil ervoor werden aandelen uitgegeven, hoewel deze middelen bedoeld waren als een kapitaalsubsidie, waartegenover normaal geen aandelenuitgifte staat. Een en ander stelde in het verleden geen probleem omdat bij de NMDW, en tot 1991 ook bij diens opvolger, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW), het industrieel patrimonium gerealiseerd met deze middelen niet werd afgeschreven. Sinds 1991 is dit wel het geval en stelt zich het probleem dat de afschrijvingen niet ten dele gecompenseerd kunnen worden door de afschrijvingen van de kapitaalsubsidies. Dit in tegenstelling tot de andere drinkwatermaatschappijen, waardoor een ongelijke behandeling is ontstaan.

Om een eerste stap te zetten in de regularisatie van deze situatie wordt een boekhoudkundige operatie doorgevoerd waarbij het maatschappelijke kapitaal van de VMW met 85 miljoen euro wordt verminderd, ten bedrage waarvan in de rekeningen van VMW een kapitaalsubsidie van het Vlaamse Gewest wordt uitgedrukt.

Door terugnames op die kapitaalsubsidie te boeken zal de VMW vervolgens ook in staat zijn om naast de andere afschrijvingen op haar activa, resultaatmatig de gevolgen te dragen van de verwerving vanwege het Vlaamse Gewest van de spaarbekken De Blankaart en Kluizen. Deze decretale bepaling en de gevolgen ervan op de betrokken aandelen, zal vervolgens nog moeten worden gereflecteerd in aangepaste statuten van de VMW.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies wordt dit artikel 53.

IV. EINDSTEMMING

De aan de commissie Leefmilieu toegewezen hoofdstukken van het ontwerp van decreet worden aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

De tekst aangenomen door de commissies wordt opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 745/10*.

De verslaggever,

Karlos CALLENS

De voorzitter,

Patrick LACHAERT